

25.5.2001

Koonnut Tapio Lipponen

Nuorten radio 1940-1975 vuosikirjojen valossa

Lasten ja nuorten ohjelmia 1939-1946

vuosi	suomenkielisiä		ruotsinkielisiä			
	kpl	tuntia	minuuttia	kpl	tuntia	minuuttia
1939	138	67	10	101	39	15
1940	92	45	50	71	24	30
1941	107	56	45	88	36	55
1942	140	73	15	76	28	30
1943	151	78	35	114	44	5
1944	139	83	15	142	51	0
1945	155	92	55	149	53	25
1946	206	113	45	199	66	5

1940: Lasten ja nuorten ohjelmat

Suomenkielisiä lastentunteja oli säännöllisesti kerran viikossa, keskiviikkoisin.

Kesäkuukausia lukuun ottamatta oli lastentunnin edellä nuoren kuuntelijakunnan suosioon päässyt Lasten kirjelaatikko. Maaseutustudioista radioidut lastentunnit tulivat Jyväskylästä, Lahdesta, Porista, Raumalta, Tampereelta, Turusta ja Vaasasta. Näitä ohjelmia hoiti edelleenkin Markus-setä.

Suomenkielisiä nuorten ohjelmia joka toinen lauantai. Näihin sisältyi esitelmiä kuuluisista löytöretkeilijöistä ja muista suurmiehistä, runoa ja musiikkia-ohjelmia, keskusteluja erilaisista nuorisoa kiinnostavista kysymyksistä sekä kotimaisia. nuorisokuunnelmia ja -kuulokuvia. Tämän lisäksi oli selostuksia nuorten toiminnasta eri aloilla. Erityistä huomiota kiinnitettiin siihen, että, nuoret itse saivat tilaisuuden koetella voimiaan erilaisissa tehtävissä.

Lukuun ottamatta parin viikon keskeytystä sodan aikana ruotsinkieliset lastenohjelmat jatkuivat entiseen tapaan. Sodan aikana ne kuitenkin olivat jonkin verran entistä lyhyempiä. Sodan päätyttyä ruotsinkieliset nuorten ohjelmat otettiin jälleen käytäntöön aluksi ~w minuutin pituisina joka toinen viikko. - Lasten ja nuorten ohjelmissa seurattiin aikaisempia muotoja. Riitä järjestivät etupäässä Moster Molly ja Tant Vera sekä paikalliset ohjelmat Turussa, Vaasassa ja Pietarsaareissa.

1941: Lasten ja nuorten ohjelmat

(Lapset ja ruotsinkieliset nuorisohjelmat saavat enemmän palstatilaa kuin suomalaiset nuorten ohjelmat, jotka kuitataan lyhyesti vain näin:)

Suomenkielisiä nuorten ohjelmia olin joka toinen lauantai. Näihin sisältyi kuvauksia kuuluisista miehistä, keskusteluja ja selostuksia erilaisista nuoria kiinnostavista asioista, runoa ja musiikkia -ohjelmia sekä nuorisokuunnelmia ja kuulokuvia.

1942: Nuorten ohjelmat

(...)

Vuoden alusta lähtien saatettiin suomenkieliset nuorten ohjelmat sikäli vakinaiselle kannalle niin, että niistä huolehti maist. Armand Lohikoski. Ohjelmien lukumäärää lisättiin aikaisemmasta niin, että nuorten ohjelmälähetystä oli kaikkiaan 54 (v. 1941: 26). Lähetykset tapahtuivat lauantaisin. Varsinaisten sarjalähetysten (Vilkkilän pojat, Elämää ja ihmiskohtaloita, Eero ja Ilona, Kansalaistietoa nuorille ym.) lisäksi oli useita muita ohjelmia, kuten tietokilpailuja, askartelutunteja, kerhotoimintaa koskevia lähetystyksiä, kuulokuvia ja kuunnelmia. jatkuvasti pidettiin silmämääränä, että nuoret mahdollisimman suuressa määrin itse osallistuivat ohjelmien suoritukseen.

1943: Nuorten ohjelmat

(...)

Aikaisemmin alulle pantua työtä nuoriso-ohjelmien kehittämiseksi ja laajentamiseksi jatkettiin. Ohjelmille varattiin enemmän aikaa (ne vakiintuivat lauantai-iltaan) ja ne laadittiin pitkäköö ajanjaksoa koskevan suunnitelman mukaan. Lisäksi suomenkielisten nuoriso-ohjelmien järjestämistä varten kiinnitettiin yhtiön palvelukseen vakinainen toimihenkilö.

Suomenkielisten nuoriso-ohjelmien suosituimmaksi sarjalähetykseksi muodostui kuulokuvasarja Tarzan, apinain kuningas, jossa oli 3 lähetystä. Tekstin oli laatinut Jorma Nortimo. Sarja jatkuu v. 1944. Armand Lohikosken laatimassa sarjassa Menestyneitä poikia oli kuulokuvia Juho Lallukan, Paavo Nurmen ja Eliel Saarisen elämästä ja työstä.

Entisten sarjalähetysten Vilkkilän poikien ja Eeron ja Ilonan lisäksi kokeiltiin menestyksellisesti uutta ohjelmamuotoa, jolle annettiin nimeksi Värikä viikonloppu. Tätä lyhyistä, vaihtelevista ohjelmanumeroista koottua lähetystä voitiin pitää jonkinlaisena suosittujen asemiesiltojen vastineena nuoriso-ohjelmistossa. Vuoden aikana pidettiin jatkuvasti silmämääränä sitä, että nuoret mahdollisimman suuressa määrin itse osallistuivat ohjelmien suoritukseen, ja nuorison kiinnostusta radiota kohtaan kohotettiin järjestämällä nuoriso-ohjelmien yhteydessä kilpailuja kuuntelijoille.

1944: Nuorten ohjelmat

(...)

Nuoriso-ohjelmilla oli edelleen vakinainen lähetysaikansa lauantai-iltaisina, ja se oli varattu lähinnä erilaisia sarjalähetystyksiä varten Entiseen tapaan oli silloin tällöin myös muina v viikonpäivinä nuorille kuuntelijoille tarkoitettuja ohjelmia.

Vuoden kuluessa jatkettiin aikaisempia sarjoja Vilkkilän pojat ja Eero ja Ilona. Uusina sarjoina tulivat ohjelmaan »Näin meidän miesten kesken» ja Näin meidän tyttöjen kesken sekä Kolme Eevaa. Uutuutena olivat myös nuorison keskeiset väitöstilaisuudet Ajatusten kaksintaistelu joissa vuoden aikana käsiteltiin kolmea eri aihetta: Tuleeko maailma

paremmaksi?, Onko urheilumme oikealla kannalla? ja Onko tanssi pahasta?. Värikästä viikonloppuja, jotka oli aloitettu jo edellisenä vuonna, oli ohjelmassa kaikkiaan viisi. Lähetykset tapahtuivat niissä Tampereelta, Lahdesta ja Turusta sekä kahdesti Helsingistä.

Edellisenä vuonna alkanut nuoriso-kuulokuvasarja Tarzan, apinain kuningas jatkui vuoden alkupuoliskolla käsittäen yhteensä viisi lähetystä. Kuuntelijoiden pyynnöstä se esitettiin vielä uudelleen, jolloin se myös sai 10-osaisen jatkon Tarzanin paluu. Tarzansarjojen tekstin oli alkuteoksesta sovittanut Jorma Nortimo.

Sarjalähetysten ohella oli lukuisia niin kaupunkilais- kuin maaseudun nuorison eri harrastusaloja ja toimintamuotoja esittelevä ohjelmia. Esiintyjät oli myös mahdollisuuksien mukaan valittu nuorison itsensä keskuudesta. Nuoriso-ohjelmien laatijoina toimivat v. 1944 pääasiassa seuraavat henkilöt: Heikki Aaltoila, Matti Aro, Urho Karhumäki, Sulo Karpio, Anitra Karto, Armand Lohikoski, Terttu Pajunen, Oke Peltonen, Viki Raaska, Maire Salomaa, Eila Tarvanen ja Mika Waltari.

1945: Nuorten ohjelmat

(...)

Nuoriso-ohjelmien luku lisääntyi kertomusvuonna huomattavasti. Vuoden ensimmäisellä puoliskolla ohjelmia oli keskimäärin kahdesti, syyskuusta lähtien kolmasti viikossa.

Entisistä sarjalähetyksistä jatkui »Kolme Eevaa», jotka esiintyivät kahdesti vuoden alussa. Samaten jatkettiin nuorten omia iltoja, jotka siirtyivät ensin lauantaista perjantaihin ja myöhemmin syksyllä torstai-iltaan, jolloin ne kulkivat Nuorisoillan nimellä. Näitä iltoja radioitiin Jyväskylästä, Kuopiosta, Kotkasta ja kolmasti Helsingistä. Tietokilpailut olivat edelleen suosittuja, ja niiden aihepiiri oli vaihteleva. Erilaiset järjestöt saivat tilaisuuden esiintyä omin ohjelmin, niistä mainittakoon mm. nuorisoseurat, -raittiusnuoret, partiolaiset, Edistysen Nuoret, Kokoomuksen Nuoret ja työläisnuoret.

Uusia ohjelmalajeja edustivat Nuorten Poppoo, joka Klaus Kaliman johdolla kokoontui vuoden alkupuolella neljä kertaa. Uudessa selostussarjassa annettiin nuorille neuvoja ammatinvalinnassa. Tässä sarjassa esiteltiin kirja-paino-, kauppa-, hotelli- ja ravintola- sekä teknillinen ala. Uusi sarja oli myöskin Pieni lukunurkka, jossa nuoret keskustelivat kirjallisuudesta.

Kuulokuvasarjoja oli vuoden aikana vain yksi, 7-osainen matkakuvauus Etelän maille, jonka oli laatinut Seth Östling. Erillisissä kuulokuvissa käsiteltiin mm. radioamatöörien toimintaa, mikrobien metsästäjiä, Satukuningas Andersenin elämää. Syksyllä aloitettiin eri maiden koulujen esittely. Ukko Kivistö laati rapsodian USA:n kouluista ja Tuulikki Tenho englantilaisesta koulusta. Nuoret haastattelivat eräissä lähetyksissä tunnettuja julkisuuden henkilöitä, mm. ministeri Johan Heloa, ministeri Urho Kekkosta, kaupunginjohtaja Eero-Rydmania, pääjohtaja Hella Wuolijokea, kirjailija Lauri Viljasta ja eversti Toivo Veistaroa.

Suurin osa nuoriso-ohjelmien esiintyjistä oli nuorison itsensä keskuudesta. Nuoriso-ohjelmien käsikirjoituksia laativat kertomusvuoden aikana pääasiassa seuraavat henkilöt: Klaus Kalima, Jorma Nortimo, Maire Salomaa, Lauri Silvennoinen, Veikko Sjöblom, Erkki Sorakuru, Eila Tarvanen ja Pekka Tiilikainen.

1946: Nuorten ohjelmat

(...)

Suomenkielisissä nuoriso-ohjelmissa on jatkuvasti kiinnitetty ensisijaista huomiota kasvattavaa merkitystä omaaville esitelmille, jollaisia ovat edustaneet sarjat Suurmiesten seurassa sekä Mille uralle. Yksityisissä esitelmissä ja selostuksissa on nuorisoa tutustutettu muiden maiden nuorisoon harrastuksineen. Keskusteluja on toimeenpantu sekä nuorten omassa piirissä että yhdessä vanhempien kanssa. Ensinmainittuja edusti myös Nuorten torstaikerho, joka paitsi nuorten kirjelaatikkoo radiossa annettuine vastauksineen sisälsi keskusteluja nuorisolle läheisistä ajankohtaisista kysymyksistä. Nuorille tarkoitettuja ajanvietto-ohjelmia edustivat n.s. nuorisoillat, joita säännöllisin väliajoin lähetettiin maamme eri kaupungeista ja asutuskeskuksista ja joissa paikkakunnan nuoret taiteenharjoittajat olivat esiintyneinä. Näiden iltojen ohjelmassa oli tavallisesti myös nuorille tarkoitettu kirjoituskilpailu jostakin nuorisoa kiinnostavasta aiheesta.

Nuoria musiikin harrastajia silmällä pitäen oli ohjelmassa -määräajoin ohjelmanumero Nuorten sävel. Kirjallisuuden ystäviä silmällä pitäen ohjelmassa oli kuulokuvia tunnetuista nuorisoromaaneista.

1947: Nuorten ohjelmat

(...)

Säännöllisessä nuoriso-ohjelmatoiminnassa vuoden alkupuoliskolla ja kesällä vallinneen tauon jälkeen voidaan katsoa toiminnan alkaneen osittain uudelleenjärjestettynä syyskuun 19 päivän jälkeen. Silloin nimittäin alkoi toimintansa nuoriso-ohjelmia suunnitteleva toimikunta. Toimikunnan ensimmäisenä tehtävänä oli suunnitella keskusteluaiheita ns. Nuorisokäräjät-keskustelukerholle, joka tästälähin esiintyi kahdesti kuukaudessa. Nuorisokäräjien lisäksi toimikunta suuntasi nuoriso-ohjelmatoiminnan aiheisiin, joista nuorille olisi sekä käytännöllistä hyötyä että huvia. Nuoriso-ohjelmatoimikunnan... (?)

1948: Nuorten ohjelmat

(...)

Nuorten ohjelmien hoitajana oli Unto Miettinen, joka samalla toimi neuvoa-antavan nuoriso-ohjelmatoimikunnan puheenjohtajana. Toimikunta, johon kuului eri nuorisojärjestöjen edustajia, kokoontui vuoden aikana 5 kertaa.

Vakituista nuoriso-ohjelmaa lähetettiin puolentunnin pituisena torstaisin kaksi kertaa kuussa. Yhteensä oli nuoriso-ohjelmia vuoden aikana 70 kertaa. Niistä on Nuorisokäräjät-keskustelukerho ollut nimekkäin. Se kokoontui 20 kertaa ja keskusteli mm. aiheista nuoriso ja valtiolliset vaalit, nuoriso ja raittius, mitä koulu on minulle antanut.

Musiikkia, laulua ja lausuntaa ynnä muuta sisältyneitä ohjelmia oli 18 kertaa ja esittävää taidetta harrastavia nuoria käytettiin mahdollisuuksien mukaan ohjelmien suorittajina. Muusta ohjelmasta mainittakoon mm.: ammatinvalinnan ongelmien selvittelyt, selostukset, iloittelut, kunnallisen nuorisotyön kysymykset, tietokilpailut jne.

1949: Nuorten ohjelmat

(...)

Varttuneemmalle nuorisolle järjestettyjä nuoriso-ohjelmia oli vain puolisen tuntia joka toinen viikko, yhteensä 35 ohjelmanumeroa. Ohjelmista vastasi toim. Unto Miettinen apunaan eri nuorisjärjestöjen edustajista koottu toimikunta. Nuorisokäräjät kokoontuivat neljä kertaa keskustelemaan nuorten mieliä askarruttavista kysymyksistä. Muissa ohjelmissa tutustuttiin nuorison itsensä opastuksella nuorten harrastuksiin, pyrkimyksiin ja saavutuksiin.

1950: Nuorten ohjelmat

(...)

Varttuneemmalle nuorisolle tarkoitetuista ohjelmista vastasi Unto Miettinen. Hänen apunaan toimiva neuvotteleva nuorisotoimikunta kokoontui 4 kertaa. Nuorten ohjelmat, joita vuoden alkupuoliskolla ja kesällä oli vain joka toinen viikko, muutettiin syyskaudella jokaviikkoisiksi. Käytettävissä olevan ajan lisääntymisestä johtuen saatiin mukaan myös ohjelmaa 12-16 v:n ikäiselle nuorisolle. Nuoriso-ohjelmia lähetettiin yhteensä 48 (ed. v. 34).

Lokakuussa pantiin alulle suuri nuorison kulttuurikilpailu, johon sadat soittajat, laulajat ja lausijat suurella innostuksella osallistuivat maan eri puolilla. Kertomusvuoden aikana saatiin suurimmalta osalta hoidetuksi loppuun paikallisohjelmien puitteissa suoritettavat alkukarsinnat. Kilpailuun osallistui 16 studiopaikkakunnalla tuhatlukuinen nuorisojoukko. Tämän suurisuuntaisen kilpailun loppuratkaisu tapahtuu vasta vuoden 1951 keväällä.

1951: Nuorten ohjelmat

(...)

Kertomusvuonna hoiti varttuneemmalle nuorisolle tarkoitettuja ohjelmia edelleen radiotoimittaja Unto Miettinen. Neuvotteleva nuoriso-ohjelmatoimikunta kokoontui kolme kertaa. Ohjelmat olivat torstaisin lukuun ottamatta kesäkuukausia.

Kevättalven kuluessa vietiin yleisohjelmassa päätökseen edellisen vuoden lokakuussa paikallisohjelmissa aloitettu suuri nuorten laulajien, soittajien ja lausujien kulttuurikilpailu. Kilpailuun osallistui tuhatlukuinen nuorisojoukko 16 studiopaikkakunnalla. Paikallisten voittajien esitykset karsittiin palkintolautakunnan toimesta Helsingissä, jonka jälkeen jokaisen sarjan kolme parasta esiintyivät yleisohjelmassa. Kuuntelijoiden ja tuomareiden arvostelu osoittautui yhtäpitäväksi, joten voittajien määrääminen ei tuottanut vaikeuksia.

Varhaisnuorten ohjelmista mainittakoon onnistunut kolmiosainen luontosarjaselostus.

Nuoriso-ohjelmia oli vuoden aikana 72, joista varhaisnuorille 17.

1952: Lasten ja nuorten ohjelmat

(...)

Varttuneemmalle nuorisolle tarkoitetut ohjelmat hoiti pääasiassa. esitelmäosasto. Vuoden alkupuolella pyrittiin näitä ohjelmia sijoittamaan säännöllisesti tiistaisin iltapäiväohjelmaan, mutta myöhemmin lähetysajat olivat vaihtelevia.

Kesä-heinäkuussa lähetettiin uusintana kouluradiossa aikaisemmin lähetetty neliosainen kuulokuva Ollin oppivuodet ja syys-lokakuussa kolmiosainen seikkailukuulokuva Bigglesin seikkailut. Huhti-toukokuussa lähetettiin viitenä eri ohjelmana sarja Nuoret ja lainsäädäntö, jonka hoiti hovioik, ausk. Unto Rissanen.

Muissa nuorisolle tarkoitetuissa ohjelmissa vaihtelivat eri ohjelmatyypit käsitellen nuorison yhteiskunnallisia ongelmia, erikoisesti ammatinvalinnan ohjausta, harrastuksia eri aloilta, maaseutunuorten pyrkimyksiä, urheilua ja ulkoilua jne. Myös nuorison musiikkiriennot saivat tilaa nuoriso-ohjelmissa.

1953: Nuorten ohjelmat

(...)

Nuoriso-ohjelmissa ryhdyttiin kevättalvella kokeilemaan nuorten omia mahdollisuuksia ohjelmien piristäjinä. Julistettiin kilpailu sopivien nuorten löytämiseksi. Lähes kolmensadan ilmoittautuneen joukosta saatiinkin parisenkymmentä nuorta selostajaa, tyttöjä ja poikia. Moneen otteeseen he olivat sitten mukana erilaisissa tehtävissä. Näistä mainittakoon Jukka Haapasen laatimat ohjelmat Palopoikien parissa ja Jukka lennokkipoikien parissa. Sirpa Suominen oli johtamassa tyttöjen keskusteluhetkiä, kun taas Marjariitta Öljymäki laati useita selostuksia. Nuoria selostajia käytettiin myös yleisohjelmassa. Esim. 11-vuotias Seppo Jussila oli Pekka Tiilikaisen mukana Vanajaveden moottoriretkellä. Nuoriso-ohjelmien aiheista mainittakoon nuorison tulevaisuuskysymys, maaltapako, raittius, nuorisotaloasia, tyttöjen pukuhuolet, lättähatut, eläimet. päiväkirja-asiat, kerhoilu jne.

Toimintakauden aikana kokeiltiin myös varttuneemmalle nuorisolle tarkoitettuja ohjelmia otsikolla Vanhakin nyt nuortuu. Akateemisten piirien nuoria oli mukana neljässä pientä leikkejä ja laulelmia käsittäneessä lähetyksessä.

1954: Nuorten ohjelmat

(...)

Nuoriso-ohjelmilla. oli kevättalvella osansa ajanvietesarjassa Illansuussa, johon sisältyi kuuden jakson pituinen radiosovitus Aaro Hongan nuorisoromaanista Ankara ajojahti. J. F.. Palmenin nelijaksoinen sovitus Mark Twainin romaanista Prinssi ja kerjäläispoika sisältyi kesäkauden ohjelmiin ja syksyllä seurattiin Lahtisen perheen kesäkierrosta neljään eri otteeseen. Tämän Kattilamatkan oli Edith Unnerstadin kirjan mukaan laatinut Iris Holmström. Syyskesällä. matkattiin Sakari Topeliuksen kärrytiellä Helsingistä Hauholle, Hauholta Alavudelle ja Alavudelta Uuteenkaarlepyyhyn. Oppaana toimi fil. tri Kaarina Laurent ja selostajana Niilo Tarvajärvi. Marjariitta Öljymäki ja Jukka Haapanen laativat vuoden mittaan useita selostuksia, joiden aiheina olivat matkailukysymykset, urheiluvalmennus, ehtolaiskurssilaisen ongelmat ja nuorten keksijäin puuhut.

Lokakuussa liitettiin nuoriso-ohjelmiin Ruotsalaisella Kauppakorkeakoululla kaksi kertaa kuussa nauhoitettava julkinen viihdetilaisuus Soittorasias, joka oli tarkoitettu illansuun ilonpidoksi kaikenikäisille lapsille. Ohjelman kokoonpanosta huolehtivat Markus Rautio. Paavo Noponen ja Mikko von Deringer. Soittorasias oli ohjelmistossa viisi kertaa. Loppuvuoden muista nuoriso-ohjelmista mainittakoon lapsille tarkoitettu askarteluajanvieteohjelma Viisaat kalat ja kieppuva käärme. Bill Sweeneyn nuorisokuunnelma Setäni Willy, musiikkietokilpailu Lentävä levylautanen ja

ajanvieteohjelma Kiukutteleva kiukku. Antero Alpola ja Paavo Noponen suunnittelivat vuodenvaihteen yleisohjelmaan kuuntelijoille kummittelevan joulutontun, jonka löytämisestä julistettiin kuuntelijoille kilpailu.

1955: Nuorison ohjelmat

(...)

Edellisen vuoden puolella alkanut nuorison julkinen viihdetilaisuus Soittorasias, jonka suunnittelivat Markus Rautio, Paavo Noponen ja Mikko von Deringer, kuului alkuvuoden ohjelmistoon maaliskuun loppuun asti (6 kertaa). Pellervo Puhdin kahdeksanosainen sarja musiikkipitoisia muistikuvia polvihousupäiviltä, Hiipivät Hiirentappajat, alkoi maaliskuun lopulla ja päättyi kesäkuun alussa. Elokuussa laskettiin nuorison keskuuteen eri puolilta maata kuultua ja nähtyä sisältävä Pitkäsiima viitenä peräkkäisenä tiistaina. Pitkäsiiman kokijoina olivat Paavo Noponen ja Marjariitta Öljymäki. Marraskuussa aloitti porinansa nuorisolle ajatuksia ja ajanvietettä tarjoava Hilapata Paavo Noposen kiehauttamana. Hilapata oli loppuvuoden ohjelmistossa joka toisena tiistaina (5 kertaa).

Toukokuun alussa järjestettiin opiskelevalle nuorisolle pohjoismaiseen yleistietouteen pohjautuva Teinien tietoturnaus, jonka kolme parasta osanottajaa lähetettiin Ruotsiin, Norjaan ja Tanskaan. Kilpailuun osallistui toistakymmentä teiniä, jotka oli valittu sekä Helsingistä että maaseutukaupungeista yhteistoiminnassa Suomen Teiniliiton kanssa. Pääkaupungin nuoret selvisivät kilpailussa parhaiten, sillä valituiksi tulivat Timo Jusula Ruotsiin, Pentti Takola Norjaan ja Leena Vuorela Tanskaan; kaikki kolme Helsingistä. Matka kesti kaksi viikkoa. Kotimaahan palattuaan teinit kertoivat nuorisolähetteinä kokemastaan ja näkemästään. Myöhemmin syksyllä lähetettiin vielä kaksi samanaiheista ohjelmaa, Pekka Holopaisen kuvaus Englannista sekä Matti Haltian, Matti Mattilan, Matti Rajasalmen ja Heikki Solinin kuvaus Italiasta.

Nuorisoselostuksista mainittakoon:

Teinien taitonäytteitä, koululais- ja ylioppilasvaihtoon liittyvät Suuntana Eurooppa ja Käytännön opissa vieraalla maalla, edelleen Kesäilta keinumäellä, Yöperhosia elohopealampuilla, Päivä tyttökodissa, Ensi kertaa eräpolulla, lentoemäntäkoulutusta käsittelevä Lentokone on kotini, tuleviin tanssimuusikoihin tutustuttava Konserttitehdas Melupeikot, leiritoimintaan liittyvä Meripartiolaisia sekä Eläinten joulu Korkeasaarella. Selostajina toimivat Paavo Noposen lisäksi Juhani Haapanen, Sauvo Puhtila, Aino-Maija Tikkanen, Leena Vuorela ja Mariariitta Öljymäki.

Nuorison keskusteluohjelmia olivat Teetä kahdelle ja kolmannelle korvapuusti, jossa liikuttiin koulunuorison ajankohtaisten kysymysten parissa, Miljonäärit mitattavina, jossa liikennelentäjät vastasivat nuorten esittämiin kysymyksiin, sekä Miksi juuri alle 16 vuoden ikäisiltä? jossa nuoret pohtivat elokuvasensuuriin liittyviä kysymyksiä. Esitelmien puolelle kuuluivat Nuori runotar, jossa Olavi Puusaari kertoi nuorison mielirunoista, ja Sisämeriä Afrikassa, jossa teekkari Eero Piimies kertoi teknillisistä kuvitelmista maisteri Heikki Ignatiuksen toimiessa asiantuntijana. Teol. lis. Yrjö Knuutilan myötävaikutuksella järjestettyjä nuorten ohjelmia olivat Kotoinen hetki lasten ja laulun parissa, jonka tarkoituksena oli tutustuttaa lapsia uusiin hengellisiin lasten lauluihin sekä selostusluontoinen Poikien talvipäivät Heinolassa.

Nuorison kuunnelmia ja kuulokuvia olivat Tuulikki Ijäksen Hiukan lisää, äiti! ja Isahel Proudfitin Mark Twain -joen poika sekä Anna-Liisa Juntusen kokoama ohjelma Kuperkeikkoja.

1956: Nuorison ohjelmat

(...)

Vuoden alusta lisättiin nuorten ohjelmille varattua aikaa tuntuvasti siten, ettei tiistain puolituntisen lisäksi saivat nuoret kuuntelijat keskiviikkona neljännestunnin ja perjantaina 20 minuuttia. Kiinteiden aikojen lisäksi saivat nuorten ohjelmat silloin tällöin ylimääräistä ohjelma-aikaa muinakin päivinä.

Edellisenä syksynä aloitettu Nuorten ikkunasta -ohjelma muuttui tammikuussa jokaviikkoiseksi. Sen eri »ruuduissa» pyrittiin tarkastelemaan nuorisoa kiinnostavia ja sille ajankohtaisia aiheita. Toisinaan omistettiin koko ohjelma yhden laajemman aiheen käsittelylle.

Näistä voitaisiin mainita mm: Nuoriso ja Runeberg. Thomas Alva Edison, Partioliikkeen isä, lordi Baden-Powell, Pojasta mieheksi sotaväessä, Päivä Kansallisteatterissa, Aleksis Kivi ja nuoret, Filmitähtenä Hollywoodissa (Taina Elgin haastattelu), Suomen Teatterikoulu, Partiolaisten juhlijamboree Englannissa, Nuoriso rakentaa Porkkalaa sekä heinäkuussa Itä-Suomessa tehty polkupyörämatka, jonka vaiheita seurattiin kolmessa Nuorten ikkunassa. Muista ruutujen aiheista mainittakoon eri ammattien esittelyt, iskelmä- ja filmitähtien haastattelut sekä muiden maiden nuorisoon tutustuttavat välähdykset. Keväällä julistetun toivekilpailun voittajat saivat toteuttaa toiveensa haluamanaan ajankohtana, Raili Leinonen sai lentomatkan Oulusta Jyväskylään, Matti Asikainen valitsi mielilevynsä Yleisradion levystöstä, Eero Metsälä kehysti Nuorten ikkunaa ja Christina Oravainen lauloi hyvän orkesterin säestyksellä. Vastauksia kilpailuun tuli kaikkiaan 1090. Tämän 15-20 vuotiaalle tarkoitetun ohjelman kokoajina ja esiintyjinä kokeiltiin jatkuvasti useita uusia nuoria maan eri puolilta.

Keskiviikkoisin vaihtelivat »Tytöjen oma nurkka» ja poikien» ohjelma, jotka oli suunniteltu 10-15 vuotiaalle. Tyttöjen ohjelmien aiheista mainittakoon:

Nuorten kirjat, käyttäytyminen, muoti, päiväkirjat, miekkailu, uinti, vappukestit, tanhukurssit, mustalaistytöt, purjelento, helkatytöt, kesäretki, filmi ym. Heinäkuussa lähetettiin tyttöjen ohjelmassa neliosainen kuulokuvasarja »Annan nuoruusvuodet», jonka oli Lucy M. Montgomeryn samannimisen tyttöromaanin pohjalta laatinut Kaija Väänänen.

Poikien ohjelman aiheista voidaan mainita:

Transistori - radioputken kilpailija, Mitä on Hi-Fi, perinnöllisyys, ihmisen koneisto, Kalevala-aiheinen tietokilpailu, tähtitaivas, taikamaailman kuulumisia, radioamatöörit – avaruuden veljeskunta, nuori runoniekka Erkki Kuitunen, Vihdin poikapalokunta, askarteluohjeet, joita annettiin neljä, kertaa, risteysasema, voimalaitos, luotsin työ ja viideksi vuodeksi Afrikkaan.

Perjantain ohjelmassa Matti Ranin tuki aluksi Mark Twainin »Tom Sawyerin seikkailuja». Sarjan päätyttyä alkoi Markus Similän kirjoittama jännityskuulokuva »Pikku Ukko Mok», jonka puuhailua rikollisten kauhuna kuultiin viisi osaa. Seuraavana luentasarjana oli

Jalmari Finnen »Kiljusen herrasväki», lukijana Oke Tuuri. Ennen vuoden loppua kuultiin vielä Pertti Weckströmin Tukemana Erkki Rekimiehen nuorisoromaani Suurten metsien vaeltaja.

Muista nuorten ohjelmista on mainittava nuorten ansiotyötä esittelevät selostukset Lehtiä, kukkia, elokuvaalippuja ja Ehtoja, taskurahoja, rusketusta sekä yhdessä ruotsalaisten nuorten ohjelmien kanssa toukokuussa Kauppakorkeakoulussa järjestetty julkinen kevyen musiikin konsertti Melodyparade.

Edellämainittujen kuulokuvasarjojen lisäksi esitettiin seuraavat nuorison kuunnelmat: Väinö Pelkonen: Taikakivi, Maire Uusi-Ilkainen: Naavapoikien seikkailut, Irja Liirto (sov.): Koulukepponen, Joel Laikka: Kenraali, Reino Lahtinen: 10 minuuttia elon aikaa, Osmo Wiio: Lascaux'n luokat, 3 osaa. Nuorten ohjelmien avustajina ovat toimineet mm: Juhani Haapanen, Erkki Hack, Jorma Hellman, Heikki Kataja. Keijo Kekola, Pentti Kortelainen, Kari Lehtola, Jouni Mykkänen. Eljas Mäki, Kaarle Nordenstreng, Eeva Rantalainen, Liisa Salovuori, Pertti Santala, Markus Similä, Heikki Suutela, Seppo Sännälä, Lea Venkula, Osmo Wiio, Marjariitta Öljymäki.

1957: Nuorten ohjelmat

(...)

Edellisenä syksynä nuorten ohjelmassa porinansa aloittanut Hilapata tarjosi Paavo Noposen kiehuttamana ajatuksia ja ajanvietettä joka toinen tiistai. Sarja, johon sisältyi myös Kuopiossa, julkisessa tilaisuudessa äänitetty Savolainen Hilapata, päättyi huhtikuun alussa. Selostus nuorten retkeilijöiden viikon kestäneestä retkestä kaksikkokanootilla Päijänteen halki lähetettiin heinä-elokuun vaihteessa seitsemänä peräkkäisenä.. iltana. Selostajana melontamatkalla toimi Marjariitta Öljymäki. Olympialaisiin valmistauduttaessa kerrattiin nuorten kuuntelijain urheilutietoja kolmiosaisessa sarjaohjelmassa, jonka Yleisradion arkistoista oli koonnut Juhani Haapanen. Ohjelmien aiheina olivat Berliinin, Lontoon ja Helsingin kisat. Lokakuun alussa alkoi uusi sarjaohjelma Nuorten ikkunasta, jonka ruuduissa tarkasteltiin nuorisoa kiinnostavia ajankohtaisia kysymyksiä yhteensä kuusi kertaa. Vanhempien henkilöiden puheenvuorot toivat ohjelmassa viestin edellisiltä nuorisopolvilta. Ohjelman tekijöinä kokeiltiin nuoria voimia. Nuorisoa kiinnostaviin ammatteihin tutustuttiin sarjassa Jos he nyt olisivat täällä, minkä yhteydessä nuoret selostajat seurasivat palomiehen, puhelunvälittäjän, laivasähköttäjän ja farmaseutin työpäivää.

Nuorten selostusohjelmia olivat:

Lauantai-ilta nuorisokerhossa, mannekiinikouluun tutustuttava Elävät mallinuket, Syrjäkylän talvi-iltaa, Uutta kirjailijapolvea, saamelaisnuorten ongelmiin perehdyttävä Nykypäivän Sampo Lappalainen, Nuorisoa toukopelloilla, muuttolintujen paluuta tarkasteleva Mesisin, mutta minne, Miksi juuri tämä., jossa nuoret perustelevat suosikkilevynsä valintaa, Lintunuorisoa Tiirakarilla, Kansainvälinen Suurleiri, Kuparivuoren uumenissa, Kiirettä sisävesilaivalla., Päivä pikkupiikana, Kirja ja nuorisoo, Bassoviulu ja kornetti sekä Joululomalla ansiotyössä. Kesän nuorisotoimintaa kosketteli kokoomaohjelma Leiritulien ja kisakenttien nuorisoo.

Muiden maiden nuorisoo esiteltiin ohjelmissa:

Algeriassa nuoriso-ohjaajana toimineen Pierre Leroy'n haastattelu, Tuokiokuvia Tunturimaan nuorista, joka sisälsi välähdyksiä. Norjan nuorten parista, Länsi-Saksan nuorisosta laaditut kaksi ohjelmaa Minä olen iloinen suutarinkisälli sekä Rytmiiä ja retkeilyä; Yhdysvaltain nuorisoon saatiin tutustua Paavo Noposen laatimissa ohjelmissa Vanhoja tansseja ja Elvis, Presley, jossa kerrottiin amerikkalaisnuorison vapaa-ajan vietosta, sekä. Tom Sawyerin jäljillä jonka ensimmäisessä osassa käytiin Mark Twain-museossa ja toisessa seikkailtiin Tom Sawyerin luolassa. Ajanvietteen puolelta mainittakoon mielikuvitusohjelma Planeetta Liitoksen Olympialaiset, teekkarirevyy Onkapannun Wärmaus ja Käyttö, vallaton vappukiierrös Espan Kevät sekä jouluohjelma Aattotunnelmien sävelsatuja, missä kerrottiin nuorten tarinoita riihen nurkalta,

Nuorisokuunnelmana esitettiin Väinö Pelkosen kirjoittama Tunkeilijoita Jatuliluolassa.

Paavo Noposen matkustettua ASLA-stipendiaattina Yhdysvaltoihin hoiti nuorten ohjelmia loppuvuoden sijaisena Sauvo Puhtila. Selostajina ja avustajina toimivat: Juhani Haapanen, Erkki Hack, Jukka Holopainen, Jaakko Jahnukainen, Kaarle Nordenstreng, Eero Piimies, Eeva Rantalainen, Markus Similä, Eila Tarvanen, Leena Vuorela, Marjariitta Öljymäki ja Martti Öljymäki.

1958: Nuorten ohjelmat

(...)

Nuorten ohjelmien vakinaiset esityspäivät olivat tiistai, keskiviikko ja torstai.

Tiistain tärkeimpänä ohjelmamuotona oli kokoomaohjelma Nuorten ikkunasta, jossa tarkasteltiin nuorisoa kiinnostavia ajankohtaisia kysymyksiä haastattelujen ja pienoisselostusten muodossa. Joka toinen tiistai omistettiin muunlaiselle ohjelmalle, josta mainittakoon Nuorten kirjallisuuskerho, joka keskusteli sekä koti- että ulkomaisista kirjailijoista.

Nuorison kahvitanssiaiset lähetettiin neljänä lauantai-iltapäivänä Helsingin nuorisokahvilasta suorana lähetyksenä.. Keväällä nauhoitettiin Turun nuorisoviikon yhteydessä Turkulaisnuorison kevätparaati.

Kansanopistonuorison toimintaa seurattiin kahdessa selostuksessa. Poikapartion lopulta dramaattiseksi muodostunutta nälkävaellusta Itä-Lapissa selostettiin myös kahdessa lähetyksessä.

Muita selostusaiheita:

Teini Etelä-Amerikassa; Voima jyllää ja järki pelaa: Nuoria elämän porteilla (2 osaa); Kansainvälistä auttamistahtoa; Nuoria muukalaisia Helsingissä: Käärmefarmari; Ammattiopetusta nuorisovankilassa; Leiritulilta ja kisakentiltä.

Keskiviikkoisin vuorottelivat tyttöjen ja poikien ohjelmat. Tyttöjen oma nurkka esitettiin 10 kertaa, minkä lisäksi esitettiin selostuksia eri kerhoista ja haastatteluja tyttöjä kiinnostavista aiheista. Uudenvuoden taikojä tehttiin ohjelmassa Kerro kerro kuvastin. Heinäkuussa lähetettiin tytöille tarkoitettu kuulokuvasarja Polly-Anna (5 osaa; Eleanor H. Porterin tyttökirjan mukaan kirjoittanut Helvi Aunio).

Pojille pakinoitiin urheilusta ja esiteltiin keksintöjen synty aiheina Radio; Radioaktiivisuus; Auto; Gramofoni; Lentokone.

Keväällä perustettiin Poikien salapoliisikerho, jonka ratkaistavaksi esitettiin pieniä alapoliisitehtäviä kilpailun tapaan. Tehtäviin oikein vastanneiden keskuudesta valittiin arvalta kolme poikaa loppukokeisiin Helsinkiin. Heistä selvisi voittajaksi Timo Vehmas Jyväskylästä. Neljään tehtävään oikein vastanneet saivat kerhon rintamerkin.

Sarjakilpailu Pekka ja Liisa maailmalla alkoi syksyllä. Tehtävänä oli kuulokuvavälähdyksistä saada selville, mitä maata kukin ohjelma tarkoittaa. Samoin oli vastattava kuulokuvan yhteydessä esitettyihin kysymyksiin. Arvottujen välipalkintojen voittajiksi selvisivät Annika Riihikallio Oulusta ja Erik Raurala Etelä-Haagasta.

Perjantain luentaohjelmaan kuului:

Aira Kokki: Avattu ovi (lukijana Mirjam Himberg); Lisa. Tetzner: Mitä, järvellä tapahtui? (Lauri Kuosmanen); Kaija Pakkanen: Missu löytää ratkaisun (Maikki Länsiö); R. L. Stevenson: Aarresaari (Matti Ranin).

Nuorten kuunnelmia:

Ari Karra: Eka ja Saku kullan tuntumassa; Seppo Haukijärvi: Tähtilöytö.

Nuorten ohjelmien selostajina ja avustajina toimivat:

Kaarina Brusin; Juhani Haapanen; Jaakko Jahnukainen; Otto Jokinen; Keijo Kekola: Ritva Kivivuori; Pertti Klemola; Kaisa. Korhonen; Tuula Kotilainen, Pentti Kortelainen, Pentti Lahti-Nuuttila, Juhani Lakio, Yrjö Lempiäinen, Kaarle Nordenstreng, Jaakko Nousiainen, Eljas :Käki, Timo Paarma, Simo Pasanen, Eeva Rantalainen, Markus Similä, Kaarle Stewen, Reijo Vihko, Jouni Mykkänen, Pirjo Valkonen.

Uusien nuorten ohjelmien selostajien löytämiseksi järjestettiin syyskuussa Turun studiossa teineille tarkoitettu kurssi.

1959: Nuorten ohjelmat

(...)

Nuorten ohjelmien lähetyspäivät olivat edelleen tiistai, keskiviikko ja perjantai, minkä lisäksi nuorten ohjelmaa lähetettiin kolme kertaa lauantaina iltapäivällä. Tiistain ohjelmissa esitettiin kevätkaudella vuoroviikoin ohjelma Nuorten ikkunasta sekä selostus- ja keskusteluohjelmia. Edellisissä ohjelmissa käsiteltiin nuorisoon liittyviä tai sitä kiinnostavia kysymyksiä ja ajankohtaisia kysymyksiä lyhyin selostuksin.

Kevätkaudella esitetyistä muista nuoriso-ohjelmista mainittakoon sarjakilpailun Pekka ja Liisa maailmalla toinen jakso, jossa jaettiin palkintoina kaksi matkaradiovastaanotinta. Voittajiksi selviytyivät Markus Nuotio Ridasjärveltä ja Leena Järvinen Karkkilasta. Uusi nuorten keskusteluryhmä Meidän joukkomme aloitti keskustelu nuorisoa kiinnostavista kysymyksistä.. Sen lisäksi esitettiin kevätkaudella seuraavat nuorisoselostukset Kari ja Mauri autotehtaassa; Henkeä palkeisiin; Ortodoksista nuorisotyötä; Nuoresta harrastelijasta mustan vyön mestariksi ja Tytöt taitoja oppimassa.

Suomen ja Neuvostoliiton ystävyyden viikolla kuultiin neuvostonuorten erikoisohjelma.

Nuoria taiteilijoita haastateltiin seuraavissa ohjelmissa: Paljastavaa ja viehättävää sekä Nuoret keskustelevalle runoudesta. Nuorisokuunnelmana oli Maire Karilan kirjoittama Pasuunapaholainen.

Kesäkauden alussa esitettiin tiistaisin Arvo Aallaksen laatima viisiosainen kuulokuvasarja Rehtorin tyttäret, joka perustui Elsa Sarron tyttökirjaan. Kaksiosaisessa ohjelmasarjassa jenkkipoika Suomea kiertämässä Ari Korpivaara ja Kaarle Nordenstreng suorittivat matkan Helsingistä Ivalon Lemmenjoelle.

Syyskaudella esitettiin neliosainen kuulokuvasarja Eevan luokka, jonka oli Mary Marckin tyttökirjan pohjalla kirjoittanut Helvi Aunio. Keijo Kekolan matkalta Filippiinien partiojamboreelle esitettiin selostukset itse jamboreesta sekä Filippiinien, Intian ja Bahreinin nuorisosta.

Muita syksyllä esitettyjä nuoriso-ohjelmia olivat: Hallitsija on kasvatettava hyvin; Pärinäpoikien visailu; Päivän ajatuksia; Konttorirotan lounas; Babe Ruth; Tom Sawyer televisiossa; Risteysasemalla - Riihimäen teinit vauhdissa; Raitiovaunun päivä; Kaksiammatitset nuoret ja Saarten nuoria. Keskiviikko-ohjelmissa vuorottelivat alkuvuodesta tyttöjen ohjelma Kukkaro ja poikien ohjelma Laskutikku. Kesäkauden alkaessa siirrettiin nuorten ajankohtainen ohjelma tiistaista keskiviikkoon, jolloin esitetty ohjelma oli nimeltään Pilkkua nuorten välimerkkejä.

Perjantaiohjelmat oli omistettu kirjallistaiteelliselle aineistolle.

Edellisenä vuonna alkanut luentasarja Aarresaari (lukijana Matti Ranin) jatkui toukokuuhun. Sen jälkeen esitettiin 5-osainen luenta Heikki Seppälän kirjasta Saappaattomat sankarit (lukijana Pertti Weckström. Sarja Nuorten kirjailijasuosikkeja alkoi heinäkuussa. Vuoden loppuun mennessä oli sarjassa esitelty seuraavat kirjailijat: Jack London; Rudyard Kipling; Jules Verne; H. C. Andersen; Kaarlo Sarkia; Charles Dickens; Saima Harmaja; Herman Meville; J. F. Cooper ja Santeri Ivalo.

Muita ohjelmia olivat Kesälukemisista nuorille, Nuoria kynäilijöitä, Tyttökirjaromantiikkaa suomalaisessa koulussa; Kirjalliset alkuerät; Satiirisia satuja; Isä puhuu pojalleen, Nuorten kirjallisuuskerho (kaksi istuntoa aiheina Marko Tapio ja Antoine de Saint-Exuperyn teos Pikku prinssi); Nuoruus on voimamme.

Nuorisokuunnelmia:

Seppo Haukijärvi: Ritarilaulu automaattikellojen aikaan; Ari Karra: Tulikärpänen; Ari Aallas: Merimiespukuinen poika.

Uusia ajanvieteohjelmia Pellit auki lähetettiin kaksi kertaa vuoden lopussa. Jouluehjelmissä oli nuorisoa varten ohjelma Tyttöjen himmeli sekä Joululahjavalvojaiset ja keskustelu joulunviettotavoista.

Nuorten ohjelmien avustajina ovat toimineet Kaarina Brusin, Liisa Eloranta, Leif Fredriksson, Juhani Haapanen, Kaisa Hukkinen, Jaakko Jahnukainen, Yrjö Karasvuo,

Keijo Kekola, Ritva Kivivuori, Pertti Klemola, Tuula Kotilainen, Erkki Kuitunen, Erkki Lehtola, Yrjö Lempiäinen, Juhani Liedevaara, Rea Lönnblad, Eira Miettinen, Jouni Mykkänen. Kaarle Nordenstreng, Timo Paarma, Simo Pasanen, Urpo Peltola, Seppo Penttilä, Olavi Puusaari, Antti Riihimäki, Eeva Rantalainen, Markus Similä, Seppo Sännälä, Olavi Tanhukivi, Pirjo Valkonen ja Lea Venkula.

1960: Nuorten radio

Vuoden alusta merkittiin kaikkien nuorten ohjelmien otsikoksi Nuorten radio. Lähetyspäivät olivat edelleen tiistai, keskiviikko ja perjantai, minkä lisäksi joitakin erikoisaikoja tuli Nuorten radion käyttöön.

Tiistaisin kuultiin selostus- ja keskusteluohjelmia sekä kuunnelmia. Selostusohjelmista mainittakoon Keijo Kekolan kuvaus Benares, pyhä kaupunki ja Partioliike Suomessa 50-vuotias, Jouni Mykkäsen Neljän tuulen kansanopisto ja Nuorisoa voimailaitostyömaalla, Antti Riihimäen Merimaali suunnassa 030, Kaarle Nordenstrengin Räpylät ja vesikeuhko, Juhani Liedevaaran Nuoria parantolassa. Keijo Kekola laati myös kaksi ohjelmaa Portugalin nuorisosta. Nuorisojärjestöjen kesätoiminnasta esitettiin kaksi ohjelmaa.

Keskusteluissa Meidän joukkomme käsitteli seuraavat aiheet: Nuoruus ja hulluus, Sankaruus, Vaaran töitä ja rohkeita miehiä sekä Retkeilyreitit. Keskusteluryhmä Otsikko puhui teatterista, filmistä ja kirjallisuudesta. Tyttöjen piirin aiheina olivat tyttöjä kiinnostavat asiat. Syyslukukaudella alkaneessa uudessa sarjassa Tieteen tikanpojat pitivät tiedemiehiä tiukalla alansa kysymyksissä.

Keskiviikon ajankohtainen lähetys sai nimekseen Uutisnuotta ja esitteli nuorten maailmassa tapahtunutta.

Perjantaisin oli ohjelmassa kirjailijaesittelyjä sekä luentasarja Rudyard Kiplingin Intian viidakoista. Jan Heinin kirjoittamat meriaiheet kuulokuvat otsikolla Samaan suuntaan esitettiin alkuvuodesta kymmenosaisena sarjana.

Nuorten kuunnelmista mainittakoon Osmo A. Wiion neliosainen tieteissarja Tähtien tiellä.

Vakituisten ohjelma-aikojen ohella esitettiin kerran kuukaudessa lauantai-iltapäivisin ajanvieteohjelma Pellit auki. Pohjoismaisen koululaisvisailun karsintaottelut järjestettiin syyskaudella yhteistyössä ajanvietetoimituksen kanssa.

1961: Nuorten radio

Nuorten ohjelmien esityspäivät olivat kuten ennenkin tiistai, keskiviikko ja perjantai. Näiden vakioaikojen lisäksi esitettiin alkuvuodesta kahvitanssiaiset kerran kuukaudessa lauantai-iltapäivällä eri nuorisokahviloista. Tiistai-illan rinnakkaisohjelmassa esitettiin samoin noin kerran kuukaudessa ajanvieteohjelma, jonka tilalle syyskaudella tuli 'Tiistaipalaveri'. Näitä keveän seurustelun keskellä vakavaa asiaa sisältäneitä ohjelmia nauhoitettiin Jyväskylästä, Helsingistä, Tampereelta ja Porista.

Tiistaisin alkuillasta esitettiin jo vakiintuneen tavan mukaan etupäässä keskusteluita, selostuksia ja kuunnelmia. Meidän joukkomme keskustelun aiheita olivat mm. ansiotyö vieraalla maalla ja vaikutuksen tehneet ihmiset. Otsikko puolestaan keskusteli teatterista.

Edelleen keskusteltiin mm. nuorten näyttelijöiden ongelmista, nykyajan nuorista ja Raamatusta sekä nuorten suhteesta kotiin. Tyttöjen piiri tutustui mm. kampaajan, näyttelijän, lentoemännän ja karjakon ammatteihin. Piirin kokoonkutsujana oli Aikki Perttola-Flinck. Poikien salapoliisikerho kokoontui jälleen muutaman vuoden tauon jälkeen. Kevätkaudella annettiin nuorien kuuntelijoiden ratkaistavaksi helpohkoja salapoliisitehtäviä, joiden ohella kuultiin Saku Saran seikkailuja ja lyhyitä selostuksia poliisin eri työaroilta. Kesäkauden tehtävinä oli pidättää maan eri osissa liikkunut epäilyttävän näköinen mies, jonka tuntomerkit osittain tiedettiin. Usealle sadalle tehtävät oikein ratkaisseelle pojalle voitiin antaa Poikien salapoliisikerhon komea merkki. Kerhon johtajana ja tehtävien laatijana toimi suurimmalta osalta Antti Riihimäki. Tieteen tikanpojat yrittivät saada tiedemiehet seinää vasten tekemällä tukalia kysymyksiä. Tieteen aloista olivat edustettuina mm. psykologia ja kaasontaloustiede. Selostuksista tulkoon mainituksi Juhani Liedevaaran Nuori vanki, Kaarle Nordenstrengin Ruutia ja raketteja sekä muiden maiden nuorisoa esitelleet Leif Fredrikssonin Tunturimaan nuorisoa, Jouni Mykkäsen Tutustumme Oslon nuorisoon ja Kaarle Nordenstrengin Elintäsoa ja ongelmia, joka esitteli Sveitsin nuorisoa. Neuvostoliiton ja Suomen nuorison ystävyyden viikolla esitettiin Neuvostoliitosta saatu ohjelma ja lähetettiin Moskovian radiolle Porin, Lahden ja Helsingin nuorisoa esittelevä ohjelma.

Kesän tärkein selostussarja oli nimeltään Vesien välkkeestä. Neljässä ohjelmassa liikuttiin sekä vesillä että rannoilla. Sarjan päätyttyä alkoi syksyllä uusi sarja Lennokkipojasta lentokapteeniksi, jonka viidessä osas varsin perusteellisesti selvitettiin nuoren miehen mahdollisuuksia ilmailun alalla. Maalaisnuorten elämää ja ongelmia käsiteltiin kuluneen vuoden aikana ohjelmissa. Maalaistalon tyttäret -palkatonta apuako?. Maatalousnuorisoa tunturien tuntumassa, Maatalousnuorisoa Itä-Savossa. Hattuvaaran nuorisoa ja Maaseudun nuoret syystöiden parissa. Nuorisojärjestöjen kesää, Suomen nuorison kulttuuripäiviä ja Turun nuorten kaupunginvaltuustoa käsiteltiin erillisissä ohjelmissa.

Keskiviikon Uutisnuotta piteni syyskauden alusta kahdenkymmenen minuutin mittaiseksi. Sen 50:ssä lähetyksessä, esitettiin yhteensä 180 välähdystä, jotka Nuorten radion omat kirjeenvaihtajat maan eri puolilta lähettivät. Uutisnuottaa toimittivat Seppo Salonen, Marita Hietanen, Antti Riihimäki ja Leif Fredriksson.

Perjantain ohjelmat oli edelleen omistettu kirjallisille aiheille.

Kotimaisia nuortenkirjailijoita käsittelevässä.. Olavi Puusaaren toimittamassa sarjassa esiintyivät Aaro Honka, Osmo Ilmari, Hannu Lehtinen, Simo Penttilä, Rauha S. Virtanen, Kaija Väänänen, Kaija Pakkanen. Unia Aapa ja Väinö Riikkilä. Erkki Nikkilän suunnittelemissa ohjelmissa esiteltiin nuorta pohjoista, hämäläistä, savolaista ja karjalaista runoutta. Luentasarjana oli Liisa Ottosen kirja Hurja tyttö, lukijana Maikki Länsiö. Muita kirjallisia ohjelmia olivat Kaisa Korhosen "Kynän voimallas ja Olavi Puusaaren Vanhojen linnojen vaiheilta.

Kuunnelmia ja kuulokuvia esiteltiin seuraavasti:

Vappu Greinert: Seuraavan kerran satama (3 osaa), Kaija Väänänen: Musta tyttö (Florence Crannel Meansin mukaan, 4 osaa), Outi Pennanen: Rakas tätini Amelie, Helena Mäkinen: Pirtelö, Arvo Aallas: Tie kaupunkiin, Pentti Valkonen: Punatakit (2 osaa), Lea Pennanen: Huckleberry Finnin seikkailut (Mark Twainin mukaan, 8 osaa) sekä Callen ja Saukin myhäily: Kaalimaan Myyrä ja Isabella Hippu.

1962: Nuorten radio

Tiistaisin klo 18. (10 lähetettiin pääasiassa. otsikkoselostuksia, keskusteluja se muiden maiden nuorisoa käsittelevää ohjelmaa. Vuoden ensimmäisessä tiistain nuorten radion lähetyksessä selosti Kaisa Korhonen kuulijoille Helsingin oppikoululaisten teatteriharrastuksia. Samaan aihepiiriin liittyi myös ohjelma, jossa nuoret keskustelivat kirjallisuudesta Pertti Klemolan puheenjohdolla. Ammattikoulutusta ja erilaisia työolosuhteita pyrittiin selvittämään selostuksilla: Helsingin, teknillinen ammattikoulu, Kaivoskoulu ja Mietteitä koneiden ääressä. Samaan aihepiiriin kuuluivat myös Pertti Lahti-Nuuttilan selostus Meistä tulee mylläreitä ja Antti Riihimäen kolme ohjelmaa Laivapoikana Pohjanmerellä.

Aatteellisten ja poliittisten nuorisojärjestöjen kesätoimintaa selostettiin kahdessa järjestöjen kesää nimisessä lähetyksessä. Norjan jäätiköillä ja kanjooneissa liikuttiin Leif Fredrikssonin opastuksella. Italian, Itävallan ja Länsi-Saksan nuorisoon tutustuttiin Sauvo Puhtilan kolmessa selostuksessa Nuorisoa Euroopan sydämessä. Englantilaista yliopistoelämää kuvailtiin otsikolla Vapaasti Cambridgessä. Tyttöjen piiri julisti mm. mallisuunnittelukaipailun, keskusteli jalkojen hoidosta, tutustui lehtitalon toimintaan sekä myyjättären ja opettajan ammatteihin. Tyttöjen piirin kokosi Mikki Perttola-Flinck. Poikia kiinnostavia asioita käsitteli dipl.ins Jussi Juurikkala ohjelmasarjassaan Kujilta kilparadoille, joka lähetettiin neljänä jaksena. Muista tiistai-illan ohjelmista mainittakoon seuraavat: Nuoret keksijät (Keijo Kekola), Kitara, koti- ja konserttisoitin (Marja Wahrman), Fanclubit (Sauvo Puhtila), Kipsi, tu__i ja tulevaisuus (Irina Sarli ja Kaisa Korhonen), Satakuntalaista sananviljelyä (Tauno Palonen ja Erkki Nikkilä), jazzia naisten tulkitsemana (Eila Kaarresalo) ja rinnakkaisohjelmissa Tiistaipalaveri Turussa (Tauno Äijälä).

Nuorten ikkunasta palasi ohjelmiin syyskesällä. Ruutujen kehystäjänä oli Kaarle Nordenstreng. Keskiviikkoinen Uutisnuotta sai keskikesällä väistyä Pitkänsiiman tieltä. Siimaa vedettiin kaksitoista kertaa Tauno Aijälän. Pentti Lahti-Nuuttilan, Leif Fredrikssonin ja Sauvo Puhtilan voimilla. Keskiviikkoisin esitettiin lisäksi Markus Similän kuulokuvakilpailu Tunnetko - tiedätkö yhdeksänä jaksena.

Perjantain ohjelmat olivat omistettut kirjallisille aiheille. Poikkeuksena on kuitenkin mainittava Iloinen illansuu - levypakinat, joita esitettiin kahtena jaksena kuulokuvien välillä. Tekijöinä Marja Wahrman ja Matti Hara.

Kuunnelmia ja kuulokuvia esitettiin seuraavasti: Bigglesin seikkailut Afrikassa (kuulokuvia W. E. Johnsin nuorisoromaanin mukaan kirj. Eero Leväluoma). Kaivoksen vangit, (kaksiosainen kuunnelma, kirj. Pentti Valkonen), Pippurivarkaat (kirj. Outi Pennanen, 4 osaa), Biggles Tiibetissä (kuulokuvia W. E. Johnsin nuorisoromaanin mukaan kirj. Eero Leväluoma, 9 jaksoa).

Erikoisohjelmista mainittakoon vappuhupailu Vappuna tuulee sekä Nuorten joululahjavalvoaiset.

1963: Nuorten radio

Nuorten ohjelmaa on lähetetty tiistaisin, keskiviikkoisin ja torstaisin klo 18.00. Tämän lisäksi tiistai-illan rinnakkaisohjelmassa lähetettiin kevään ja kesän aikana 40 minuuttia nuorille tarkoitettua ajanvietettä, ja lukukausien aikana kuultiin joka toinen torstai alkuillan rinnakkaisohjelmassa ylioppilasnuorisolle tarkoitettu Akateeminen neljännes.

Ohjelmien sijoittelussa pyrittiin noudattamaan aiheenmukaista suunnittelua. Tiistaisin Nuorten radio koostui esim. sen tapaisista lähetyksistä kuin Nuorten ikkuna, Kuulemma, järjestöjen kesätoimintaa, selostussarja Ruotsin ja Norjan nuorisosta jne. Keskiviikkoisin käsiteltiin pääasiassa yhteiskunnallisia ja ammattikasvatuksellisia aiheita. Tuleeko sinusta professori oli tavallaan jatkoa sarjalle Harkiten ammattiin. Iloisessa illansuussa tutustuttiin mm. koelaulutilaisuuteen, äänilevyn valmistukseen, tanssiorkesterin matkaan, iskelmätähden päivään jne. Kesällä lähetettiin retkeilyaiheinen ohjelmasarja. Perjantain lähetykset omistettiin lähinnä nuorisokuunnelmille, kirjallisuudelle, taiteelle jne. Keväällä järjestetystä kuunnelmakilpailusta esitettiin palkitut kuunnelmat sekä muutama lunastettu kuunnelma. Äyskäri-ohjelmissa tarkasteltiin nuorekkaasti ja kriittisesti muutamia kirjallisuuden ja taiteen aloja.

1964: Nuorten radio

Nuorten ohjelmia lähetettiin tiistaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin klo 18.00. Tämän lisäksi lähetettiin joka toinen viikko torstaina rinnakkaisohjelmassa Akateeminen neljännes. Hyppy huipulle-niminen 40 minuutin mittainen viihdeohjelma radioitiin lauantaisin kerran kuukaudessa.

Tiistaisin lähetettiin joka toinen viikko Nuorten ikkunasta-niminen kokoomaohjelma ja joka toinen viikko jokin selostus. Syksyllä Nuorten ikkuna muutettiin Kaikuluotaimeksi ja sitä ryhdyttiin samalla toimittamaan maakuntaradioitten välityksellä. Kaikissa Kaikuluotaimissa oli tupakanpolton haitoista kertova jatkojännityskuunnelma. jakson pituus oli 1-3 minuuttia.

Keskiviikon ohjelmista mainittakoon kirkkokuntiemme nuorisotyötä käsittelevä kolmiosainen sarja.

Joka toinen torstai lähetetty Akateeminen neljännes välitti ylioppilasmaailman kuulumisia. Esityksen sävy muutettiin kommentoivaksi.

Perjantain kuunnelmista luovuttiin kokeilumielessä heti syksyllä. Tilalle sijoitettiin mm. puoliteieteellistä kerrontaa. Hyödyllistä ja hilpeää itse kunkin ylösrakennukseksi tarjottiin Liipan lähteestä kerran kuukaudessa. Ilveily oli satiirinen nuorten ja vanhempien välisiä suhteita piikittelevä ohjelma.

Lauantaina kerran kuukaudessa etsittiin Hyppy huipulle-nimisessä viihdeohjelmissa uusia kykyjä Porissa. Oulussa. Rovaniemellä ja Kajaanissa.

1965: Nuorten radio

Hallitsevana piirteenä nuorten ohjelmille on ollut aktiivinen osallistuminen vapaaseen nuorisotyöhön. Kertomusvuonna perustettiin neuvoa antava nuorten ohjelmaneuvosto, Klubi-13, jossa on mukana johtavassa asemassa olevia nuorisotyöntekijöitä.

Keväällä Nuorten radio oli yhdessä Nuoriso esiin -toimikunnan kanssa auttamassa Suomen nuorisoa jätepaperinkeräystempauksessa. Tempauksella saatiin kokoon puolitoistamiljoonaa kiloa jätepaperia, josta saaduilla varoilla Suomen Punainen Risti sai hankituksi Suomen nuorison lahjana 6 sairaankuljetusautoa maamme syrjäseuduille.

Syksyn ohjelmatoiminnan rungon muodosti sukupuolielämää käsittelevä ohjelmasarja. Kesällä haastateltiin noin 200 nuorta, joiden lausumien pohjalta rakennettiin 8-osainen sarja. Ohjelmat olivat: Vanhempien keskustelu sukupuoliasioista, Nuorten keskustelu sukupuoliasioista, Tyttöjen seurustelu, Poikien seurustelu, Raskauden ehkäiseminen, Itsetyydytys, Normaali ja poikkeava sukupuoli käyttäytyminen sekä Sukupuolielämän moraali ja etiikka. Haastattelijoina toimivat Hilikka ja Martti Peltomäki. Asiantuntijoina toimivat tri Kaisa Turpeinen, ylilääkäri Martti Paloheimo, pastori Jouni Apajalahti, esittelijä Heikki Klemola sekä nuoriso-ohjaaja Pentti Mäkinen.

1966: Nuorten radio

Nuorten radion vuoden keskeisenä aihepiirinä on ollut nuoren henkilön sijoittuminen yhteiskuntaan ja työmarkkinoille. Ammatinvalinta, työpaikan oikea hakeminen, työhön sijoittuminen ja siinä viihtyminen ovat kaikki erikseen ja yhdessä tärkeitä asioita. Ohjelmasarjassa Askeleen edellä ammatinvalintaan käsiteltiin seuraavia aiheita: Vastuu, Koulusta työhön nuoresta aikuiseksi, Ammattitaidolla eteenpäin, Työt alkavat, Ei vara venettä kaada, Yhteiskunta toimii, Nuoret kansantaloudessa, Onko suunta oikea, Miten käyttää rahani, Olen askeleen edellä.

Syksyn ohjelmatoiminnan rungon muodosti nuorten ja vanhempien ihmissuhteita käsittelevä sarja 15 vaan ei 17. Ohjelmat olivat: Sarjan avaus, Vapaus, Koulu, Työ ja keskustelu, Koti vai vankila. Sarjan on suunnitellut Marjatta Kärkkäinen, haastattelijoina toimivat Hilikka ja Martti Peltomäki ja kokoojana Jaani Viherluoto. Asiantuntijoina toimivat maist. Irja Kilpeläinen, nuoriso-ohjaaja Pentti Mäkinen, varatuomari Antti Riihimäki, maist. Toivo Rönkä, maist. Klaus Mäkelä sekä esittelijä Heikki Klemola.

Kevätkaudella järjestettiin muutamia julkisia keskustelu- ja väittelytilaisuuksia, joissa myös viihteellä oli sijansa. Musiikillista ja muutakin viihdettä tarjottiin Nuorten radiossa asiaohjelmien lomassa.

1967: Nuorten radion

Nuorten radion ohjelmat keskittyivät pääasiassa kansainvälisyyteen ja kehitysapuun. Syksyllä järjestettiin koko maata, käsittävä Safari-keräys. Safari-ohjelmia varten tekivät Erkki Ojanen Kouluradiosta ja Matti Hara Nuorten radiosta kolmen viikon selostusmatkan

Nigeriaan, josta laadittiin ohjelmia syksyn Safaria varten. Safari lähti liikkeelle syyskuun toisena päivänä. 'Nuorten sävellahjalla 22001', joka kesti joulukuun puoleen väliin saakka.

Varsinainen Safarioperaatio jakaantui kolmeen erilaiseen linjaan: 'Kaikuluotaimen', joka kulki pitkin Pohjanlahden rantaa keräten materiaalia linjalla Kilpisjärvi-Helsinki. Viihdepitoisilla Safareilla oli kaikilla oma teemansa, Kilpisjärvellä Pohjoismainen Nuorisovuosi, Torniossa ja Haaparannassa Ruotsin Punaisen Ristin juhlatviikko, Oulussa maan omat kehitysalueet ja Turussa itsenäinen, 50-vuotias Suomi. Huipentumana Safareilla oli lokakuun 24. päivänä lähetetty 'Tähtisafari', joka oli yhteislähetys television kanssa. Lisäksi Safariin liittyi Safariauto, joka lokakuun aikana kiersi salaista reittiä ympäri Suomen aina Tähtisafari-päivään saakka. Safariautolta kuultiin 'Safariuutiset' päivittäin sävelradion lomassa. Safarioperaatioon liittyviä ohjelmia lähetettiin yhteensä 11 kpl. ja mainospaloja Safarista oli kolme kertaa päivässä syyskuun alusta 'Tähtisafariin' saakka.

Safarioperaatiossa kerättiin Suomen Punaisen Ristin katastrofirahastolle 50,000 mk. Erikoista keräyksessä oli se, että se tapahtui pääasiassa kolmen tunnin aikana, lokakuun 24. päivänä klo 18.00--21.00.

1968: Nuorten radio

Kesä muodostui toimintavuoden keskeisimmäksi ajankohdaksi. Kokeiltiin uutta ja pyrittiin löytämään uusia radionomaisia toteuttamistapoja useissa eri ohjelmissa. Samoin kiinnitettiin erityistä huomiota avustajien koulutukseen. Nuorten radio sai kevättalvella erityisen PR- ja uutisauton, Tuksun, jolla tehtiin heinä-elokuussa ympäri Suomen ulottunut ohjelmantekomatka. Kesällä Nuorten radion toimittajat tekivät raportteja myös Kesäradioon. Kesän ohjelmatoiminnasta mainittakoon vielä 12-osainen kuunnelmasarja Montgomeryn kreivi.

Syksyn uutuuksia oli Nuorten reportterikerho. Ohjelma radioidaan kerran kuukaudessa ja sen pyrkimyksenä on saada välitön kosketus kuuntelijoihin. Kuuntelijat voivat soittaa lähetyksen aikana studioon, minkä lisäksi heillä on mahdollisuus osallistua ns. reportterikilpailuun lähettämällä omia kotinauhureilla tekemiään lyhyitä ohjelmavälähdyksiä. Syksyllä alkoi lisäksi kerran kuukaudessa radioitava ohjelma Kuka kirjailija.

1969-70: Nuorten radio

Nuorten radio oli vuoron perään milloin ohjelmaneuvoston vasemmistolaisten milloin oikeistolaisien edustajien kynissä. Vuotta 1969 voi nimittää näin ollen ärsykkeiden vuodeksi.

Kevään keskeisenä tapahtumana oli Seita-tempaus, johon kuului viitisenkymmentä ohjelmaa, joissa heijasteltiin Lapin väestön ongelmia ja toimeentulomahdollisuuksia. 'Nuorten sävellahjan 22001' avulla samanaikaisesti avustettiin Lapin nuorisoa.

Kesäksi kypsyi 'Tomaatti', mikä oli ehkä radion kohutuimien säännöllisesti esitetty ohjelma. Nuorten kirjallisuusohjelmista kiinnitettiin huomiota sekä nykykirjailijoihin että arkistoaineistoon.

Kansainvälisyyttä edusti 6-osainen, UNESCO:n toimintaa esitellyt sarja.

Päihteistä keskusteltiin ja oltiin mukana syksyn Nuoriso 69tempauksessa. Hippis keskiviikkoisin on jo hyvänpäivän tuttu samoin kuin 'Kaikuluotain', joka välitti uutistapahtumia tiistaisin. Loppusyksystä 'Kaikuluotain' toimitettiin tunnin lähetyksenä.

Ohjelmien hankinnassa Nuorten radio on voimakkaasti keskittänyt painopistettä radion aluekeskuksiin. Aikaisemmin Nuorten radiota moitittiin Helsinki-keskeisyydestä. Näin ei enää, mutta nyt moitteen sija löytyy kaupunkikeskeisyydestä.

Nuorten radion kohutuimmat ohjelmat kevätkaudella -70 olivat ehdottomasti jokasunnuntaiset lähetykset klo 11.30-12.30, jolloin vuorottelivat 'Tomaatti, tosiasioita elävästä elämästä' ja Peruna eli tietoja siitä miten turvata jokapäiväinen leipä.

Maanantaisin ja torstaisin käsiteltiin selostuksissa ja kokoomaohjelmissa asioita nuorten maailmasta, asioita joista nuoret ovat kiinnostuneita. Alueelliset toimitukset tuottivat suurimman osan tästä ohjelmasta.

Alueelliset toimitukset näyttelivät myös suurta osaa koottaessa tiistai-illan Kaikuluotainta. Alkuvuodesta ohjelman kesto oli puoli tuntia, mutta myöhemmin keväällä sitä pidennettiin ja keston muututtua tunniksi vaihdettiin myös ohjelman nimi Sattumiksi.

Keskiviikon Hippis -ohjelman aiheet vaihtelivat ajankohtaisuuden ja tekijöiden mukaan. Lauantaisin tehtiin rinnakkaisohjelmassa klo 16.05-17.00 'Nuorten sävellahjaa'.

1970-71: Nuorten radio

Joka toinen sunnuntai lähetettiin Peruna. Tässä ohjelmassa käsiteltiin nuorten työntekijöiden ongelmia ja pyrittiin lisäämään ammattiyhdistystietoutta.

Studio Varpunen vuorotteli Perunan kanssa. Ohjelma oli uutiskatsaustyyppinen, mutta joskus myös johonkin tiettyyn aiheeseen sidottu. Erityisesti pyrittiin ottamaan esille maaseudulla asuvien nuorten ongelmia.

Joka toinen maanantai kevätkaudella oli 15 minuutin mittainen Opinto-ohjausta korkeakouluihin pyrkiville -ohjelma.

Tiistaisin vuorottelivat Härkä & Kirppu ja Nuorten kirjelaatikko. Edellisessä pyrittiin kansanomaistamaan tiedon ja tieteen kysymyksiä. Jälkimmäinen taas oli palveluohjelma, jossa toimittajat vastasivat nuorten lähettämien kirjeisiin.

Lauantaisin soi Nuorten sävellahja 22 001. Nuorten ohjelmien toimitus tuotti tätä sävellahjaohjelmaa joulukuun 1970, jonka jälkeen se siirrettiin musiikkiviihteelle.

1971-72: Nuorten radio

Kuluneena toimintavuonna nuorten ohjelmien toimitus pyrki kehittämään ja löytämään »oman» ohjelmapoliittisen työskentelykenttensä. Se koetti etsiä sille kuuluvaa tehtävää kokonai-ohjelmapoliitikassa.

Yksi tärkeimmistä työmuodoista olivat nuorille työntekijöille suunnatut ohjelmat. Ne katsottiin aiheellisiksi jakaa kahteen osa-alueeseen: toisaalta ohjelmiin, jotka pyrkivät vaikuttamaan nuoren työntekijän asennoitumiseen ammattiyhdistysliikkeeseen ja toisaalta ohjelmiin, jotka pyrkivät palvelemaan ja antamaan nuorille konkreettista tietoa työmarkkinoista.

Toinen keskeinen nuorten ohjelmien kohderyhmä olivat maaseudulla asuvat nuoret. Heidän asioittensa käsittely on jäänyt vähäiseksi, joten tähän seikkaan kuluneena vuonna entistä enemmän kiinnitettiin huomiota. Pyrittiin jopa ns. alueelliseen omaehtoiseen ohjelmatuotantoon, joka käytännössä merkitsi, että aluetoimitus sai varsin itsenäisesti valmistaa ohjelmia. Nuorten ohjelmien toimitus vastasi ainoastaan aihekoordinaatiosta.

Toimintavuoden lopussa valmistui erityinen Nuorten ohjelmien PTS-työryhmän mietintö, joka vähitellen alkoi vaikuttaa tuleviin ohjelmasuunnitelmiin.

1972-73: Nuorten radio

Keväällä 1972 valmistui Nuorten ohjelmien PTS-työryhmän mietintö (Sarja A 1/1972), jonka tarkoituksena oli selvittää nuorten ohjelmien tavoitteenasettelua käyttäen hyväksi valtakunnallisen nuorisotutkimuksen tuloksia.

Työryhmän tulokset alkoivat välittömästi jo kesän 1972 kuluessa vaikuttaa nuorten ohjelmien toimituksen harjoittamaan ohjelmatuotantoon. Lähinnä tämä vaikutti siten, että kohderyhmän ikärakennetta muutettiin. Aiemmin ohjelmia tuotettiin 18-24 -vuotiaalle, mutta nyt aloitettiin ohjelmien suuntaaminen 14-18 -vuotiaalle. Samoin ryhdyttiin ottamaan entistä enemmän huomioon erilaiset kohderyhmät.

Kesakko (kaikille kohderyhmille) käsitteli kesän aikana päihteiden väärinkäyttöön ja hoitoon liittyviä kysymyksiä sekä kartoitti päihde-tilannetta eri puolilla Suomea. Studio Varpunen (kaikille kohderyhmille) heijasteli koko vuoden nuorten ajankohtaisia kysymyksiä.

Itäkulmilta - Länsikulmilta (maaseudulla asuvat nuoret) käsitteli maaseudun nuorten asioita. Itäkulmilta-ohjelma oli suunnattu kehitysalueiden nuorille ja Länsikulmilta kehittyneimmillä maatalousalueilla asuville nuorille.

Tapuli (kristityt nuoret) esitettiin viikoittain ja siinä oli kristittyjen nuorten asioita. Nuoret ja työ (nuoret työntekijät) jatkoi aiemmin esitetyn Peruna-ohjelman vanavedessä, mutta tekotapa Nuoret ja työohjelmassa muuttui. Siitä kehitettiin enemmänkin palvelutyypinen kuin mielipideohjelma.

Koululainen (koululaiset) alkoi syksystä 1972 lähtien käsitellä koululaisten elämänpiiriin läheisesti kuuluvia kysymyksiä.

Varusmies (varusmiehet ja heidän omaisensa) on ollut informatiivinen ohjelma-anniltaan. Myös siihen on liittynyt runsaasti palvelullisia piirteitä.

Uusinnat. Uusinnoilla on pyritty syksystä lähtien tavoittamaan sellaisia ryhmiä, joita muulla normaalilla ohjelmatoiminnalta ei ole pystytty tavoittamaan. Niiden sijoittamisessa ns. nuorisoblokin (rinnakkaisohjelmassa klo 16.05-17.20) ulkopuolelle iltaan ja yleisohjelmaan on ollut tavoitteena saada mukaan Ruotsissa asuvat sekä ne Suomessa asuvat nuoret, joilla kotonaan ei ole televisiota.

1973-74: Nuorten radio

Vakio-ohjelmia olivat viikoittaiset Studio Varpunen, Varusmies, Nuoret ja työ, Koululainen sekä Tapuli (kesäkauden 1973).

Varusmies-ohjelmassa käsiteltiin varusmiehiin liittyviä, lähinnä sosiaalisia, kysymyksiä. Nuoret ja työ kiinnitti huomiota nuorten työntekijöiden kysymyksiin ja vastaavasti Koululainen heijasteli koulumaailman tapahtumia. Tapuli puolestaan oli lähinnä kristityille nuorille suunnattu kristillisyyhteiskunnallinen ohjelma.

Viikoittaisessa Nuorten radio -lähetyksessä esitettiin pisteohjelmia, lyhyitä sarjoja sekä vakio-ohjelmien uusintoja.

Nuorten ohjelmien toimitus tuotti lisäksi Nuorten maailmasta -nimisen puheenvuorosarjan sekä ohjelmasarjan Mitä tietoa nuorille jaetaan. Talvikaudella tuotettiin Stig Framåtin viihteellis-informatiivinen ohjelmasarja Kauneuspilkku.

Yhteistyössä kirjallisuus- ja taideohjelmien toimituksen kanssa toimitus tuotti ohjelmia Berliinissä pidetystä maailman nuorison ja ylioppilaiden X festivaalista.

1974-75 Nuorten ohjelmat

Toimituksen tuotanto keskittyi vakio-ohjelmiin Nuorten radio, Varusmies, Nuoret ja työ sekä Omppu.